

Gupčevi školarci

Časopis učenika, učitelja i nastavnika Osnovne škole „Matija Gubec“ Tavankut
Godina 5 - Broj 10 - jun/lipanj 2017.

Gupčevi školarci

Časopis učenika, učitelja
i nastavnika Osnovne škole
„Matija Gubec“ Tavankut
Godina 5 - Broj 10 -
jun/lipanj 2017.

Adresa uredništva

Gupčevi školarci
Marka Oreškovića 11 a,
Donji Tavankut
Tel: 024/4767-010
e-mail: info@osmgubec.edu.rs

Izdavač

OŠ „Matija Gubec“ Donji Tavankut
Miljana Antal 1. b
Danilo Dudaš 1. b
Žana Suknović 1. b
Lara Šegin 1. b
Bojana Knežević 3. d
Anđela Stantić 3. b
Mario Tumbas 3. b
Mihaela Kadić, 4. b
Valentina Ostrogonac 5. a
Katarina Vujić 5. a
Aleksandra Antal 5. b
Luka Horvat 5. c
Marija Imgrund 5. c
Ivan Nađ 5. c
Milica Gedović 6. b
David Katrinka 6. b
Zdravko Ostrogonac 7. a
Ivan Skenderović 7. a
Milan Šefer 7. a
Ana Vereb 7. a
Luka Saulić 7. b
Stefan Tumbas 7. b
Vanja Tintor 7. c
Kristina Crnković 8. a
Matija Mamužić 8. a
Milena Mamužić 8. a
Martina Zubelić 8. b

Naslovnica

Ana Hrvoj, OŠ Mate Lovraka, Zagreb
1. nagrada „Bogatstvo različitosti“,
likovni rad

Glavni urednik

Sanjin Ivašić

Štampa

Čikoš štampa
Đevđelijska 16 b
24000 Subotica
Tel: 024/547-150
www.cikos.rs

Tiraž

500 primeraka

Dragi školarci i čitatelji našega lista, pozdravljam vas na kraju još jedne uspješne školske godine. Bila je ovo godina mnogo zabave i veselja, putovanja i druženja, ali i napornoga rada i učenja. Upravo je ovo prilika i da čestitam učenicima koji su ostvarili zapažene rezultate na gradskim, okružnim i republičkim natjecanjima ili dostojno predstavljali svoju školu na brojnim inozemnim manifestacijama, a o čemu nešto više možete saznati unutar korica „Gupčevih školaraca“.

Središnji je događaj ove godine svakako bio natječaj „Bogatstvo različitosti“. Ove su godine na natječaju sudjelovali učenici iz 59 škola iz Srbije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine te Makedonije, a krajem travnja na završnoj smo svečanosti neke od sudionika i ugostili. Tema je ovogodišnjega natječaja glasila „Veliki snovi malih prijatelja“ i nije bilo nimalo lako od pregršt kvalitetnih pristiglih radova odabrati najuspjelije, no trud se isplatio u što se i sami možete uvjeriti na stranicama koje slijede.

Ovaj je, ljetni broj, broj u kojem se već tradicionalno oprašamo od još jedne generacije učenika, a što će ostati u sjećanju 8. b razreda pročitajte u rubrici „Na kraju osnovne škole“.

Nažalost, proteklu ćemo školsku godinu pamtiti i po preranom odlasku naše drage kolegice, učiteljice i prijateljice, Slavice Ivković I Vandekić. Izvrsna učiteljica i draga kolegica, no prije svega velik čovjek, u našim će srcima ostati zauvijek.

I na kraju, uz želju da uživajte u čitanju svojega školskog lista, želim vam ugodan ljetni raspust. Odmorite se, napunite baterije i vidimo se najesen.

Stanislava Stantić Prčić
ravnateljica

Iz sadržaja ...

Intervju s Anicom Crnković školskom kuharicom ..	9
Let's play a Game, shall we... ..	11
Bogatstvo različitosti 2017.	12
Na kraju osnovne škole	16
Pilates	28
Škola slamarstva	31

Dan škole u Dječjem kazalištu

Ove smo godine prigodnim programom obilježili 10. veljače, dan naše škole. Ovaj je nama važan datum prilika da se prisjetimo svih svojih aktivnosti koje smo prisutnima predstavili projekcijom niza fotografija. Za glazbeni dio programa pobrinuo se školski zbor sa školskim tamburaškim orkestrom pod vodstvom nastavnice Emine Tikvicki.

Posebno smo ponosni što su nam ove godine dan škole došli čestitati brojni dragi i ugledni gosti: Rudolf Vujević, dožupan Zagrebačke županije; Vjeran Štublin, pročelnik Odjela za prosvjetu, šport, kulturu i tehničku kulturu Zagrebačke županije; Darinka Balen, zadužena za osnovno obrazovanje i učeničke zadruge iz Zagrebačke županija; Slobodan Krajina, direktor Osnovne škole Ivana fra Frane Jukića iz Usore u Bosni i Hercegovini; Nedeljko Marinov, ravnatelj Osnovne škole Primošten; Sanja Knezić, ravnateljica Osnovne škole „Matije Gupca” iz Gornje Stubice; Jasna Varga, ravnateljica Osnovne škole „Matija Gubec” iz Jarmine; Jovanka Tešanović, umirovljena ravnateljica Osnovne i srednje škole „Žarko Zrenjanin”; Mirjana Stevanović, ravnateljica Osnovne škole „Matko Vuković” iz Subotice; Ljiljana Dulić, ravnateljica Osnovne škole „Vladimir Nazor” iz Đurđina; Ladislav Suknović, predsjednik HKPD-a „Matija Gubec” iz Tavankuta te predstavnici Školskog odbora, kao i zaposleni i učenici naše škole.

Programa je zaključen nastupom samoborske klapa „Levanda” koja je raspjevala i rasplesala sve prisutne u gledalištu, a na kraju su im se i sami pridružili i u neformalnom druženju izveli još pokoju pjesmu iz svoga bogatog repertoara.

Gupčeve školarke na osječkom sijelu

U okviru realizacije međunarodnoga projekta ove smo godine ostvarili suradnju s Osnovnom školom „Tin Ujević“ iz Osijeka. Nakon što su nas posjetili učenici i nastavnici osiječke osnovne škole, našu su školu u Osijeku, u okviru projekta „Dođimo na sijelo“, predstavile učenice Rahela Šteković, Petra Benčik, Sara Vuković, Kristina Crnković i Anđela Vujić u pratnji učiteljice Zorice Sloboda.

Tijekom posjete naše su učenice zajedno s osječkim učenicama posjećivale sate i pratile nastavu na hrvatskom jeziku te sudjelovale u četiri radionice koje je organizirala škola-domaćin.

Na radionici izrade zlatoveza učenicama su iskusne i vješte članice udruge „Šokačka grana“ demonstrirale osnove tehnike izrade zlatoveza. Na plesnoj

su radionici naše učenice mogle naučiti neke nove plesne korake koje su im demonstrirale članice plesne sekcije osiječke škole, a na radionici izrade ogrlica od tkanine voditeljica učeničke zadruge „Tinka“ naučila ih je kako izraditi vlastiti originalni nakit.

Rahela, Petra, Sara, Kristina i Anđela vratile su nam se prepune lijepih dojmova i novih znanja i vještina pa se veselimo budućoj suradnji i novim prilikama za druženje, učenje i zabavu s vršnjacima iz Osijeka.

Posjet Đakovu i Piškorevcima

Ovog smo proljeća posjetili i prijatelje iz Osnovne škole „Matija Gubec“ iz Piškorevaca te obišli Sajam poljoprivrede, obrtništva i gospodarstva u obližnjem Đakovu.

U Piškorevcima smo sudjelovali i na sajmu „Expo zlatne ruke“ gdje smo predstavili rad školske zadruge. Na štandu su tako bile izložene naše čestitke, minijature, kutijice i nakit od slame, a tehniku izrade ukrasnih predmeta od slame zainteresiranim su posjetiteljima predstavile učenica Rahela Šteković i učiteljica Zorica Sloboda.

Idućega dana naši su Tavankučani boravili u Đakovu i upoznali ovaj grad bogate kulture i povijesti obišavši đakovačku katedralu, korzo i Muzej Đakovštine, a na Sajmu poljoprivrede, obrtništva i gospodarstva ponovno na štandu predstavili rad učeničke zadruge. Kao i u Piškorevcima, brojnim zainteresiranim posjetiteljima, prezentirana je vještina izrade predmeta i slika od slame, a s novonaučenom vještinom pohvalili su se i naši piškorevački prijatelji.

Posjetili su nas gosti iz Italije i Subotice

Našu je školu ovoga proljeća posjetilo tridesetak učenika iz Italije i Osnovne škole „Sonja Marinković” iz Subotice.

Gostima smo se na upoznavanju predstavili zborskom izvedbom uz gitarsku pratnju Luke Berberovića poznate talijanske *canzone* „Marina, Marina”. Oduševljenim gostima zatim smo predstavili i dio svoje tradicijske kulture pokazavši im *starovinski* način glačanja pomoću roljke. Nakon *roljanja* gosti su se u pratnji domaćina uputuli u potragu za glagoljičnim blagom, odnosno glagoljičnim slovima skrivenim na raznim seoskim lokacijama. Na slamarskoj i radionici ljuskure gostima iz Italije predstavili smo ovu tradicionalnu tehniku izrade ukrasnih predmeta i slika, a izrađene su suvenire potom mogli ponijeti svojim domovima.

Na kraju, druženje se završilo igrom, i to zaboravljenim dječjim igrama, koje se u našoj školi još uvijek njeguju, i popularnim karaokama gdje smo se uz ples i pjesmu oprostili od dragih gostiju.

U Sloveniji na GO-CAR-GO utrci

Nakon prošlogodišnjeg sudjelovanja u svojstvu gostiju, četvero učenika sedmih razreda (Ana Vereb, Sara Vuković, Zdravko Ostrogonac i Nebojša Prčić) i dvoje mentora (Predrag Bedeković i Branko Stantić) po prvi su put kao natjecatelji sudjelovali na završnoj manifestaciji – susretu GO-CAR-GO u Školnom centru u Ptuj u Sloveniji.

Na ovogodišnjem susretu sudjelovalo je 20 osnovnih škola (15 iz Republike Slovenije, 4 iz Republike Hrvatske i naša škola iz Republike Srbije) koje su se natjecale u slalomu i veleslalomu dok je brzinska utrka bila revijalnog karaktera. Izgled, funkcionalnost... ekstramobila je ocjenjivala posebna komisija sastavljena od profesora Školskog centra iz Ptuja, a također su i ekipe ocjenjivale tri najbolja ekstramobila.

Ekstramobil naše škole, „ROAD RUNNER“, dobio je priznanje za estetski izgled u finalizaciji nadogradnje i komercijani pristup, kao i za osvojeno treće mesto u kategoriji veleslalom, a naša učenica Ana Vereb imala je treće najbrže vrijeme u brzinskoj utrci.

Djeca su bila oduševljena događajem i nadamo se nastavku započete međunarodne suradnje u području tehnike.

INOVA-MLADI 2017.

U okviru nastavka suradnje Društva nastavnika tehničkog i informatičkog obrazovanja Subotice i Udruženja pedagoga tehničke kulture Grada Zagreba, naši su učenici sudjelovali na 17. Izložbi inovacija učenika zagrebačkih osnovnih, srednjih škola i studenata s međunarodnim djelovanjem.

Izložba je održana u Zagrebu na Fakultetu strojarstva i brodogradnje, a prikazano je preko 450 radova podijeljenih u tri skupine: osnovne škole, srednje škole i fakulteti.

Naša se škola na izložbi predstavila s dva rada: „Bubamara“ robot i Kružna pila – cirkular. Radove su prezentirali Ivan Skenderović, učenik 7. a razreda i Nebojša Prčić učenik 7. c razreda. Radove je ocijenila komisija koju su činili profesori s fakulteta, a naši su učenici osvojili zlatno (Ivan Skenderović) i srebrno (Nebojša Prčić) odličje.

Sudjelovanjem na ovoj manifestaciji u najboljem smo svjetlu predstavili svoju školu, a ujedno se i upoznali s raznim inovacijama i inovativnim idejama kojima su se predstavile druge škole.

Novi uspjesi naših učenika

U Tehničkoj školi „Ivan Sarić“ u Subotici 8. maja 2017. godine održana je smotra učeničkih radova učenika osnovnih škola iz Subotice i učenika Tehničke škole „Ivan Sarić“ iz Subotice. Osnovnu školu „Matija Gubec“ Tavankut na smotri je predstavljalo dvoje učenika: Ivan Skenderović učenik 7. a odeljenja sa radom iz oblasti Informatika, nastava i logistika – Upravljanje pomoću računara i Miomir Skenderović učenik 7. c odeljenja sa radom iz oblasti Arhitekture i građevinarstva – Model rešetkastog mosta.

Učenik Ivan Skenderović osvojio je prvo mesto a učenik Miomir Skenderović drugo. Za osvojena mesta učenici su dobili diplome i nagrade.

Primošten

Ove godine učenici naše škole sudjelovali su na natječaju „Poj riči materinske“ Osnovne škole „Primošten“. Na ovogodišnjoj svečanosti u Primoštenu sudjelovali su Matija Mamužić (VIII. a razred) i Ivan Vujić (VI. a razred), te ravnateljica Stanislava Stantić Prčić i nastavnica Sonja Zvekić. Učenici su pokazali svoje glazbeno umijeće i izvedbom tamburaških skladbi oduševili prisutne. Treba istaknuti da je među brojnim radovima pristiglim na natječaj, rad naše učenice Ane Vereb pohvaljen, a mi Ani čestitamo i objavljujemo njenu pjesmu.

Kod bake na salašu

Kod bake na salašu uvijek rado stići
iako me ona ne može više u
naručje dići.

Pripovida mi uvijek običaje stare.
Slušati je milo, nikad ništa lipše
od toga mi nije bilo.

Pokazuje ona meni
gdje je voćnjak, gdje je njiva
kako o tome i sama rado piva.

Divani ona meni ponešto i o didi,
kažu dobar čovik on je bio
dičio se tamburicom
i svojom lipom dicom.

Ana Vereb, VII. a

Radionica keramike

U travnju ove godine posjetili su nas predstavnici Zagrebačke županije i Osnovne škole „Stjepan Radić“ iz Božjakovine i predstavili nam svoje radove u keramici te nam pokazali na koji način najbolje koristiti keramičku peć koju naša škola posjeduje. Radionica je bila trodnevna, a uz pomoć gostujućih mentora naučili smo izrađivati manje reljefe (medaljice, privjeske, nakit i sl.), kao i veliki reljef-mural. Predmeti izrađeni od gline nakon izrade moraju se posušiti, a potom se peku u peći. Tako pripremljeni predmeti mogu se glzirati, nekon čega ponovno ulaze u peć, a iz peći zatim izlaze dovršeni predmeti.

Uistinu je bilo zanimljivo i zabavno vlastitim rukama stvarati ukrasne keramičke predmete, a veselimo se što ćemo i u našoj školi sada samostalno moći izrađivati nove vrste ukrasa.

Haiku TAVANkutak

Plavi se polje
Perun s neba gleda
U vazi stoji
Milena Mamužić VIII. a

Zelena šuma
Potoci i rijeke
Šume, žubore
Milena Mamužić, VIII. a

Perunika
donosi proljeće, a
bez nje zima je
Zdravko Ostrogonac, VII. a

Plavi cvijet raste
na zelenoj livadi
lete lastavice
Milan Šefer, VII. a

Mrak lako pada
I ne vidi se ništa
Samo mjesec bdi
Kristina Crnković, VIII. a

Kada nešto volite, ništa u vezi toga ne može vam biti teško

Koju ste školu završili i čime ste se kao mali željeli baviti?

Završila sam srednju ugostiteljsku školu, smjer slastičara. Odmalena sam voljela pomagati mami oko pravljenja kolača i raznih poslastica pa sam zato uvijek maštala o tome da jednog dana postanem slastičar.

Koliko dugo radite ovaj posao i jeste li zadovoljni?

Kao slastičar radim 25 godina s prekidima, a kao kuharica u školi dvije godine i mogu reći da sam vrlo zadovoljna.

Je li Vam posao u školi naporan i možete li izdvojiti neke pozitivne ili neke negativne strane svojega posla?

Posao mi nije naporan. Pozitivna je strana ovoga posla to što volim praviti kolače i razna peciva djeci koju također mnogo volim, a jedina je mana to što se svakog jutra moram buditi u 5:30.

Kako se slažete s ostalim zaposlenima u školi?

Sa ostalim zaposlenima u školi odlično se slažem. Ljudi su vrlo ljubazni, društveni i uvijek su tu za pomoć. Nikada nisam imala problema s njima.

Jesu li učenici zadovoljni užinom kojom ih poslužujete i koju užinu najviše vole jesti?

To je stvar ukusa, neki više vole slatko, a neki slano, ali mogu reći po njihovim riječima da su zadovoljni. Većini je najdraža pizza i sokić.

Gdje ima više prijavljene djece za užinu, u nižim ili u višim odjelima?

Više prijavljene djece ima u višim odjelima, jer ih i po broju učenika u školi ima više od nižih odjela.

Osim kuharice u školi, doma imate mnogo obaveza, jer ste ujedno i domaćica i majka. Koja je tajna napornog rada, ali uvijek s osmijehom na licu?

Sve se može kad se hoće! Kada nešto volite, ništa u vezi toga ne može vam biti teško.

Što volite raditi u slobodno vrijeme, kada sav svoj posao dovršite?

Svoje slobodno vrijeme volim provoditi odmarajući i družeći se sa svojom obitelji.

Kristina Crnković 8.a

Бескрајни плави круг и у њему звезде

У одломку романа „Сеобе“ Милоша Црњанског „Бескрајни плави круг и у њему звезде“ упознајемо ликове Дафине и Вука Исаковича који у тешком историјском периоду проживљавају своје судбине.

Вук Исакович, бивши трговац, стално се селио са својом породицом дуж Тисе и Дунава, а након женидбе са Дафином постао је војник. Веома цењен постао је војсковођа Славонско-подунавског пука и креће у рат против Француске. Пре поласка у рат Дафина трудна, долази у колибу поред Дунава да проведе последње дане с мужем. Њихов боравак последње ноћи описан је врло јаким емоцијама. Обоје супружника су веома страствени и несретни због расанка. Вук се понаша сабрано љуби жену говорећи јој да ће рат брзо проћи и да ће се брзо вратити. О свему брине, чак јој говори и савете за бригу о деци. За разлику од њега Дафина је врло плахе ћуди, њено понашање граничи с лудилом. Избезумљено му говори да је не оставља, да се не жени другом, скоро пада у несвест и веома ју је тешко умирити. Бојећи се њене реакције Вук је оставља без опроштаја и одлази у рат.

Остављена бризи девер Аранђелу, разочарана у живот проведе ноћ с њим након чега се смењују осећања кајања и великог разочарења због неиспуњених жеља у младости. Мислила је да је њен живот бедан. Замерала је Вуку што ју је често остављао саму, што су се стално селили по барама и баруштинама.

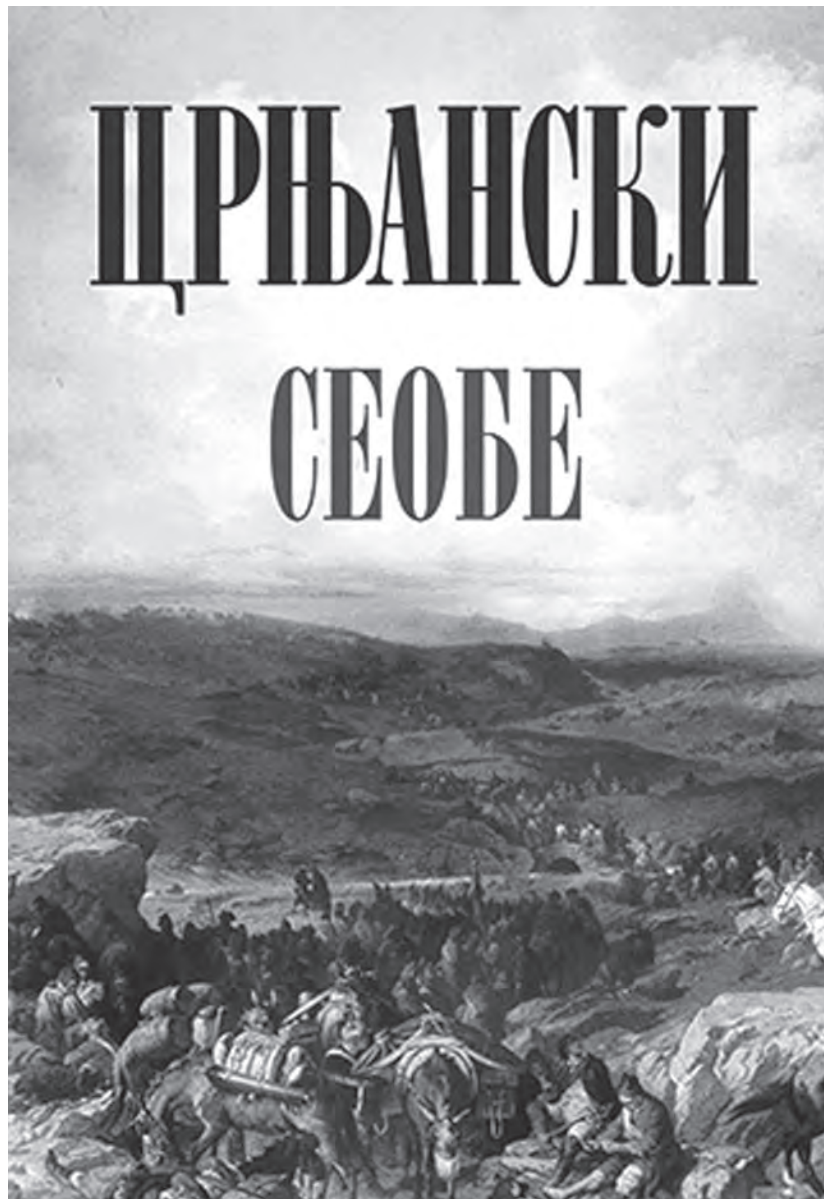
Замерала је мужу шта је нагло оронуо, шта је у младости варао са другим женама, а онда се сетила младости како су се волели и мазили. Осећања су се смењивала и изазивала све већу тугу.

Вук Исаковић уморан од ратовања, посматрања патње свога народа и сталних сеоба, постаје меланхоличан и ћутљив.

Вест да је Дафина умрла прима сасвим мирно, али је у себи осећао као да му се срце откинуло. Мислио је да његов живот више нема смисла и да је све изгубљено, али један мали део његовог бића говорио му је да негде постоји нека светлост, нека звезда, бољи живот. Жели отићи у Русију и тамо остати заувек. Након завршетка рата долази кући већ уморан од ратовања, тумарања, патње и заспао је први пут код куће. У њему се пробудила нека звезда коју је одувек тражио и коначно нашао. Животи Вука Исаковича и Дафине су борба, али борба са емоцијама. Они у својим животима траже своју звезду, бољи живот шта доводи до грешки шта остављају неизбрисив траг попут Дафине преваре.

Многи народи у данашње време због ратова проживљавају сличну ствар као Дафина и Вук у потрази за бољим животом.

Сви смо у животу у бескрајном плаветнилу пуном непознаница. У том величанственом плаветнилу постоје звезде које стрпљиво чекају да их препознамо и откријемо.

Матија Мамужић, 8. а

Let's play a GAME, SHALL WE...

Ovog puta imamo specijal od čak tri igrice na „meniju“!

Stardew Valley

Naslijedili ste staru farmu svojeg djeda u Stardew Valleyu. Naoružani ručnim alatima i nekoliko novčića započinjete svoj novi život. Možete li naučiti živjeti od zemlje i pretvoriti ta obrasla polja u uspješan dom?

Prije svega, morate ukloniti beskorisne stvari. Kada završite svoj rad na prvoj razini, farma će biti spremna za sjetvu. Možete saditi sve što želite, proizvesti puno novih stvari na ovoj farmi. To znači da možete istražiti druga okruženja sela. Možete sakupiti nove materijale kako biste ih upotrijebili za izradu. Zapravo, u ovom lijepom selu, možete sve slobodno raditi.

Morate zaraditi nešto novca da biste završili svoje misije u ovoj simulacijskoj igri. Moguće je lako prodavati svoje proizvode u trgovini. Igrači također mogu kupiti i druge proizvode kako bi proširili profesionalnu poljoprivredu. Postoje neki likovi s kojima možete razgovarati o svom radu ili takvim stvarima.

Super Meat Boy

Možda ste u nekim prijašnjim video igricama naišli na pojam „wall jumping“, a ova igrica ga je izmislila! Super Meat Boy jedna je od najboljih platformera na svijetu. Priča nije nešto pretjerano komplicirana: Vi, glavni lik, to jest „Meat Boy“ idete u potragu za svojom djevojkom koju je oteo Meat Boyev neprijatelj – Zli Doktor koji ga provodi kroz niz nivoa s gomilom prepreka. Ova igrica sjajan je test za živce jer ima 300+ nivoa, a svi su jako komplicirani!

Grafika: Nije oslonac igre tako da je vrlo dobra.

Gameplay: Predobar i ima puno smiješnih komentara!

Sadržaj: Preko 300+ nivoa punih izazova.

Paladins: Champions of the Realm

Paladins: Šampioni carstva (Paladins: Champions of the Realm) besplatna je video-igrica. To je prva razvijena „pucačina“ iz prvog lica od strane Hi-Rez-a, kreatora MOBA. Igrica je zasnovana u šarenom znanstveno-fantastičnom karakterističnom okruženju. Karakteri kojima igrač može manipulirati imaju svoje jedinstvene sposobnosti. Svaki šampion ima svoju osobnost i osnovne vještine, međutim pored njihovih unikatnih vještina, šampioni ovise i o tome kako će igrač podesiti sistemski špil karata koji znatno utječe na promjenu šampiona. Paladins igrica trenutno ima 26 karaktera. U Paladinsu osam šampiona dostupno je od samog početka igre, a ostali se moraju kupiti.

Ivan Skenderović, VII. a

Bogatstvo različitosti 2017.

Natječaj „Bogatstvo različitosti“ ove je godine doživio svoje peto izdanje, a završna svečanost je organizirana od 27. do 29. travnja. Na natječaju su sudjelovali učenici iz 59 škola iz Hrvatske, Makedonije, Bosne i Hercegovine i Srbije, a za najuspješnije domaćini su organizirali razne aktivnosti tijekom trodnevnoga druženja. Našu su školu tako posjetili gosti iz Skopja i Tetova, iz Zagreba, Božjakovine, Rijeke, Vrbovca, Primoštena, Osijeka i Gornje Stubice, iz Usore i iz Subotice.

U okviru stalnih školskih sekcija, organizirane su radionice kojima se škola predstavila, ali i zabavila svoje goste. Na radionici „Starinske sportske igre“ goste smo tako upoznali s danas već pomalo neobičnim sportskim igrama kao što su skakanje u vreći, špekulanje, potezanje konopa, vođenje lopte oko čunjeva...

Na školskoj priredbi, kojom je započeo drugi dan druženja, prisutne smo počastili izvedbom naše dramske sekcije, a nakon toga uslijedila je i svečanost dodjele diploma autorima nagrađenih radova. U popodnevним satima održana je već popularna slamarska i radionica ljuskure gdje su od slame izrađivani ukrasi koje su gosti mogli ponijeti svojim domovima kao originalan tavankutski suvenir, ali i dragu uspomenu na naše trodnevno druženje. Nakon slamarske radionice predstavili smo i naše tradicionalno roljanje, a u školskom atriju učenici su se suočili s brojnim izazovima biološke radionice. Druženje je završeno uz ples i pjesmu u našem klubu „Mjesečina 9“.

Posljednjega smo dana pošli u razgledavanje Subotice, a po povratku u Tavankut, bogatiji za brojna nova prijateljstva, oprostili smo se s gostima poželjevši nove i ponovne susrete na sljedećem, šestom natječaju „Bogatstvo različitosti“.

LITERARNI – PJESMICE

1. Valentina Vega Vukić, 5. razred, Osnovna škola Škurinje, Rijeka, Hrvatska
2. Adrijana Kikić, 8. razred, OŠ Ivana fra Frane Jukića, Usora, Bosna i Hercegovina
3. Kristijan Barić 8. razred, OŠ „Stjepan Radić“, Božjakovina, Dugo Selo, Hrvatska

LITERARNI – SASTAV

1. Martina Kovačić, 8. razred, OŠ Matije Gupca, Gornja Stubica, Hrvatska
2. Mina Mičić, 6. razred, OŠ „Ivan Goran Kovačić“, Subotica, Vojvodina, Srbija
3. Elena Kutlić, 7. razred, OŠ „Đuro Pilar“, Slavonski Brod – PŠ Kolonija, Hrvatska

LIKOVNI RADOVI

1. Ana Hrvoj, 8. razred, OŠ Mate Lovraka, Zagreb, Hrvatska
2. Regina Matić, 6. razred, OŠ Mate Lovraka, Zagreb, Hrvatska
3. Bojana Knežević, 3. razred, Osnovna škola „Matija Gubec“, Tavankut, Ljutovo, Vojvodina, Srbija
3. Emanuela Kovačević (2000.), Ana-Marija Marinković (1. razred SŠ), Ana Marinković (8. razred OŠ), Danijela Kalanjoš (7. razred OŠ), Centar za pružanje usluga u zajednici „Klasje“, Osijek, Hrvatska

NOVINSKI RADOVI

1. Stella Pivac, 8. razred, OŠ Jesenice, Dugi Rat, Hrvatska

Popis škola koje su sudjelovale u likovno-literarnom natječaju Bogatstvo različitosti 2017. godine

OŠ „Vladimir Nazor“ Đurđin, Srbija
OŠ „Pionir“, Stari Žednik, Srbija
OŠ „Matija Gubec“, Tavankut, Srbija
OŠ „Ivan Goran Kovačić“, Subotica, Srbija
Jovan Mikić Általános Iskola, Szabadka (Subotica), Srbija
OŠ „Matko Vuković“, Subotica, Srbija
Osnovna škola „Sečenji István“; SZÉCHENYI ISTVÁN, Általános Iskola, Subotica, Srbija
Osnovna škola „I. G. Kovačić“, Benkovac, Hrvatska
OŠ „Berek“, Berek, Hrvatska
III. osnovna škola „Bjelovar“, Bjelovar, Hrvatska
IV. osnovna škola „Bjelovar“, Bjelovar, Hrvatska
OŠ „Brod Moravice“, Brod Moravice, Hrvatska
OŠ Frane Petrića, Cres, Hrvatska
OŠ Vladimira Nazora, Crikvenica, Hrvatska

Osnovna škola Ivana Gorana Kovačića, Delnice, Hrvatska
OŠ „Draganići“, Draganići, Hrvatska
OŠ „Fran Koncelak“, Drnje, Hrvatska
Osnovna škola „Dubrava“, Dubrava, Hrvatska
OŠ „Jesenice“, Dugi Rat, Hrvatska
OŠ „Stjepan Radić“ – Božjakovina, Dugo Selo, Hrvatska
Osnovna škola Josipa Zorića, Dugo Selo, Hrvatska
OŠ „Ernestinovo“, Ernestinovo, Hrvatska
Osnovna škola Matije Gupca, Gornja Stubica, Hrvatska
OŠ „Jakovlje“, Jakovlje, Hrvatska
OŠ Mirka Pereša, Kapela, Hrvatska
OŠ „Rečica“, Karlovac, Hrvatska
OŠ „Milan Brozović“, Kastav, Hrvatska
Osnovna škola Antuna Mihanovića, Klanjec, Hrvatska
Osnovna škola „Komarevo“, Komarevo Gornje, Hrvatska
OŠ Braće Radića, Koprivnica, Hrvatska
PŠ Bakovčica – OŠ Braće Radića, Koprivnica, Hrvatska
OŠ „Gornji Mihaljevec“, Macinec, Hrvatska
Osnovna škola Vladimira Nazora, Nova Bukovica, Hrvatska
OŠ „Rikard Katalinić Jeretov“ Opatija, Hrvatska
Centar za pružanje usluga u zajednici „Klasje“, Osijek, Hrvatska

Osnovna škola „Slava Raškaj“, Ozalj, Hrvatska
I. osnovna škola „Petrinja“, Petrinja, Hrvatska
OŠ „Matija Gubec“, Piškorevci, Hrvatska
Osnovna škola „Pokupsko“, Pokupsko, Hrvatska
OŠ „Primošten“, Primošten, Hrvatska
OŠ Jurja Barakovića, Ražanac, Hrvatska
OŠ „Nikola Tesla“, Rijeka, Hrvatska
OŠ „Vežica“, Rijeka, Hrvatska
Osnovna škola „Turnić“, Rijeka, Hrvatska
Osnovna škola „Podmurvice“, Rijeka, Hrvatska
Osnovna škola „Škurinje“, Rijeka, Hrvatska
Osnovna škola „Srdoči“, Rijeka, Hrvatska
OŠ „Rogoznica“, Rogoznica, Hrvatska
Talijanska osnovna škola-Scuola Elementare italiana „Bernardo Benussi“ Rovinj-Rovigno, Hrvatska
OŠ Josipa Kozarca Slatina, Hrvatska
Osnovna škola „Milan Amruš“, Slavonski Brod, Hrvatska
OŠ „Đuro Pilar“, Slavonski Brod – PŠ Kolonija, Slavonski Brod, Hrvatska
OŠ „Stubičke Toplice“, Stubičke Toplice, Hrvatska
OŠ „Ivan Goran Kovačić“, Štitar, Hrvatska
Osnovna škola Dragutina Domjanića, Sveti Ivan Zelina, Hrvatska
OŠ „Trnovitički Popovac“, Trnovitički Popovac, Hrvatska
OŠ prof. Franje Viktora Šignjara, Virje, Hrvatska

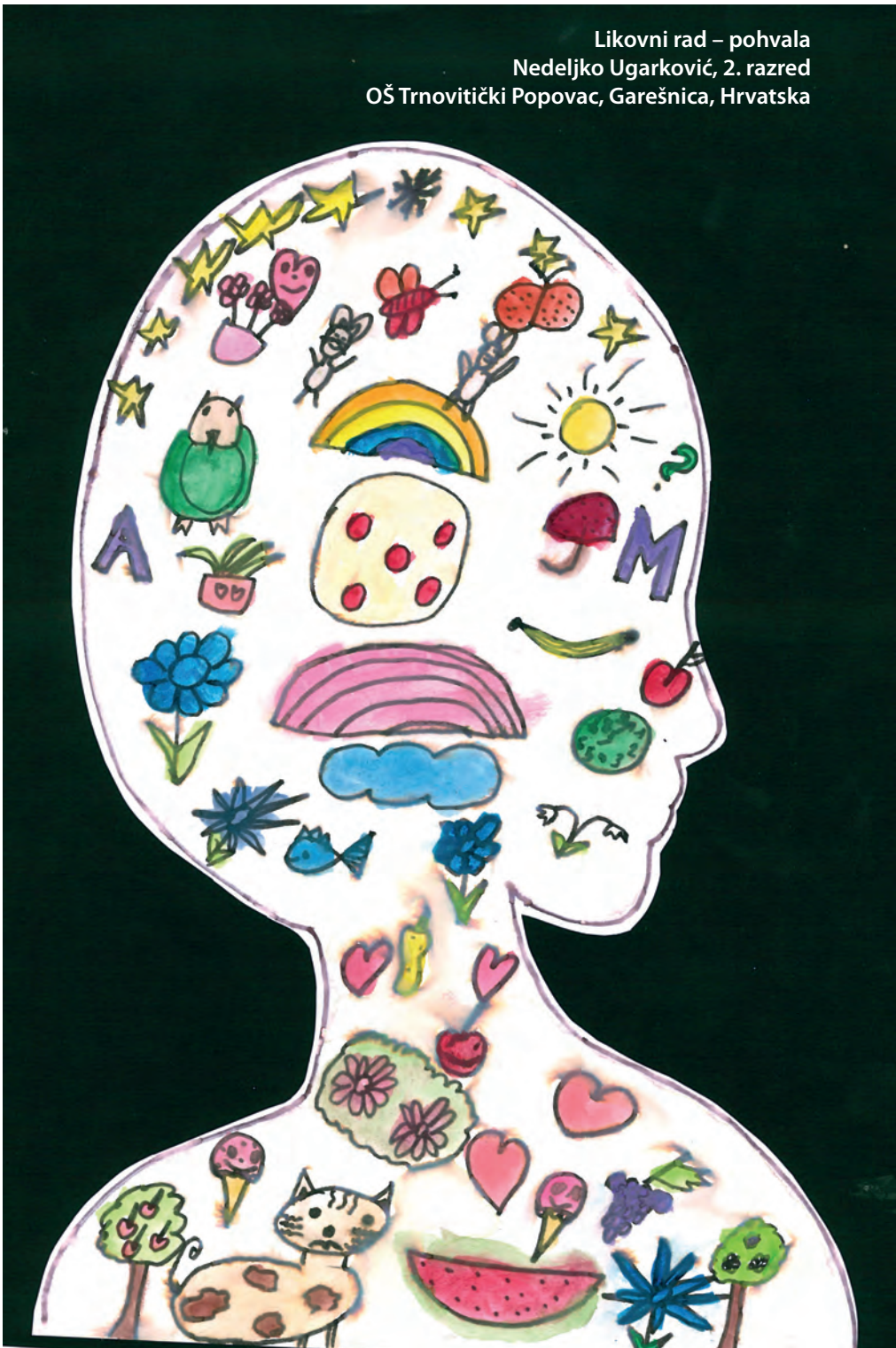

OŠ „Vojnić“, Vojnić, Hrvatska
I. OŠ „Vrbovec“, Vrbovec, Hrvatska
OŠ Vjenceslava Novaka, Zagreb, Hrvatska
OŠ Lovre pl. Matačića, Zagreb, Hrvatska
OŠ Marina Držića, Zagreb, Hrvatska
OŠ Mate Lovraka, Zagreb, Hrvatska
Osnovna škola „Lirija“, Tetovo, Makedonija
Prvi razred srednje škole „Yahya Kemal – Karpoš“, Skopje, Makedonija
Gimnazija „Josip Broz Tito“, Bitola, Makedonija
OŠ Ivana fra Frane Jukića, Usora, Bosna i Hercegovina

VELIKI SNOVI malih prijatelja

Nedjeljno jutro. Mama ulazi u sobu i počne s „normalnim“ jutarnjim buđenjem. Nakon desetog puta njezina ponavljanja i zanovijetanja da je već pola dvanaest, ljutita i neispavana uspjela sam se iskoprcati iz kreveta i gundajući odvući do kupao-nice. Moji roditelji već od ranoga jutra bili su na nogama. Nedjeljni ručak već se privodio kraju, a ja sam, tako reći, tek ustala. Svi su mi išli na živce i bilo je dovoljno tek malo da se u meni zapali iskra bijesa. Ne znam zašto sam uvijek ljuta, nervozna i bijesna na sve oko sebe baš u nedjelju kad je taj dan namijenjen za nešto posve suprotno, prekrasno i lijepo. Taj dan trebali bismo provesti sa svojom obitelji u smijehu i ljubavi. U igri, zabavi i međusobnom druženju. Svjesna sam da svojim ponašanjem pokazujem nepoštovanje prema roditeljima koji mi na sve načine žele ugoditi. Moja podsvijest zna da je obitelj tu svakoga dana i da nikada neće odustati od mene. Od mojih vrlina i mana. Bit će tu. Raširenih ruku i pogleda punog ljubavi. Nisam naučila cijeniti ono što imam. Najbitnije i najvrjednije u svome životu.

No, sve se promijenilo kad je došla Ona. Petogodišnjakinja smeđe kose i sjajnih crnih očiju. Tog jutra sjedila sam vani na stepenicama i čitala knjigu kad najednom začujem dječje vriskove u susjednom dvorištu. Nisam se obazirala makar mi je bilo čudno jer je susjeda inače živjela sama. No, cijelu je tu priču potaknula i odigrala jedna obična šarena lopta koja se baš u tom trenu dokotrljala do mojih nogu. Spustila sam knjigu na stepenice, uzela loptu i krenula prema susjednom dvorištu kada je Ona doskakutala do mene. Poput malenog anđela pogledala me je svojim pametnim okicama i upitala: „Kako se zoveš?“ U prvi tren ostala sam zatečena jer je djevojčica bila tamne puti što se u mojemu malom kraju rijetko viđa. Po mome pogledu shvatila je što me najviše čudi kod nje pa je odmah na to dodala: „Vidim da si začuđena mojom bojom kože i izgledom, ali mislim da nas to neće spriječiti da postanemo prijateljce.“ Kako bih izbjegla dugu i neugodnu šutnju, nabacila sam smiješak i odgovorila punom brzinom: „Naravno“. Primila me za ruku i povukla do stabla trešnje gdje smo sjele na travu. „Usput, ja sam Umot“, rekla je sa smiješkom na licu što me je još više zbunjivalo. Naime, ona je imala tek pet godina, a bila je mnogo otvorenija i zre-

lija u obraćanju nego ja sa svojih četrnaest. Tek tada sam primijetila kako je izgledala. Bosonoga, u iznošenim hlačicama i poderanoj majici. No, s besprijeckornim osmijehom kakav nisam nikada prije vidjela. Te tanke bosc nožice skupčale su se pokraj mene dok su razigrane ručice stalno bile u pokretu. „S kim si se igrala?“ upitala sam ju sjetivši se da sam čula njezinu viku i veselje. „S vjetrom i suncem“, kaže Ona kao da je to nešto sasvim normalno. Vidjevši moje čuđenje uputila mi je još čudnije pitanje: „Martina, koji je tvoj san?“ Tu me je zatekla i nisam znala odgovoriti.

„Ne znam... nikada nisam razmišljala o tome!“ Tada je nestalo onog osmijeha s njezina lica i zabrinutim pogledom me upita: „Poznajesh li snove svojih dalekih prijatelja?“ Moj logičan odgovor bio je, naravno, negativan. U tom trenu me je uhvatila za ruku i stavila ju na svoje srce: „Tu ćeš naći odgovore, pažljivo gledaj i slušaj!“ Te riječi probudile su u meni strahopoštovanje prema toj neobičnoj djevojčici, ali znatiželja je bila jača. Pritisnula sam ruku na njezino srce i zaklopila oči. U tom trenu val jake i neobjašnjive svjetlosti obasjao je moj obzor i shvatila sam kako se slike brzo pokreću, ali ako pažljivo gledam, mogu sve jasno vidjeti. Afrička izglednjela djeca mahala su mi svojim slabašnim ručicama, ali s iskrenim velikim osmjesima na licu. Mahala sam i ja njima najjače što sam mogla. Gledala sam ih i upamtila svakoga po nekoj pojedinosti te promatrala stvari oko njih. Jedno afričko dijete mi je viknulo: „Martina, voda i hrana!“ No, slika je zastala i prebacila sam se u daleku muslimansku zemlju u kojoj je bjesnio rat. Dječak koji se šćućurio u ruševinama pun krvi samo je prošaptao:

„Mir, samo mir“. Tada me je slika odvela u drugom smjeru te sam se našla u nekom domu gdje su bivala nezbrinuta i ostavljena djeca. Djevojčica crne kose dotrčala je do mene i povikala: „Martina, imati obitelj moj je san!“ Slika se pomaknula dalje te sam se našla u školskom dvorištu gdje su svi dječaci igrali nogomet, osim jednoga koji mi je tužno rekao: „Prijateljstvo.“ Došla sam i do zadnje slike koja mi je otkrila nešto najstrašnije i najjadnije od svih prijašnjih. Pokazala je mene: mene sebičnu i mene nezahvalnu. U njoj su se zrcalile sve moje mane, loše ponašanje, a povrh toga tužnog prizora iskriale su se majčine suze. Te suze tekle su zbog mene. To nisu bile suze radosnice. Tada sam shvatila ono što mi poručuje zadnja slika: „Martina, jednostavno – LJUBAVI!“

Slike su iščezle te sam otvorila oči i uvidjela kako je neobična djevojčica nestala. „Martina, ručak je na stolu. Dođi u kuću, nemoj sjediti na mokroj travi! Prehladit ćeš se!“ vikao je moj tata glasom punim nježnosti i brige dok sam se ja zbunjeno podigla s trave i dotrčala do susjede. Upitala sam ju zna li gdje je Umut na što je ona odgovorila: „Drago dijete, kakva božja Umut?!“ Na te riječi posramljeno sam se nasmiješila i otišla kući. Dok sam izlazila iz susjedinog dvorišta zupuhao je jak vjetar. Podigla sam pogled prema suncu i prošaptala: „Hvala ti, Umut!“

Martina Kovačić,
8. razred

OŠ Matije Gupca,
Gornja Stubica, Hrvatska

Likovni rad – pohvala

Vinko Goleš, 2. razred

OŠ Trnovitički Popovac, Garešnica, Hrvatska

ZA 8. B RAZRED

Dragi moj razrede, došao je dan kada se rastajemo.

Svako od nas će upisati željenu srednju školu. Postaćemo uspešni ljudi. Zavolela sam svakog od vas. Čak i one koji su me nervirali. Svi smo prijatelji. U ovoj školi sam osam godina, sa nekima sam išla od prvog razreda, dok su se drugi priključili u petom razredu.

Prvog dana u petom razredu upoznala sam nove cure, moje ortakinje. Brinule smo se jedna o drugoj i one su postale deo moje duše. Ne smem zaboraviti ni momke koji su nas zasmijavali tokom čitavog školovanja. Pravo prijateljstvo nije lako zadobiti, ono se gradi trudom i požrtvovanošću. Prijatelji će iskreno reći šta misle, ali će te i dalje iskreno voleti. Žao mi je što završavamo osnovnu školu, ali ćemo izaći iz nje puni znanja, vaspitani, sa željom da se dalje usavršavamo i napredujemo. Na temeljima koje su naši učitelji i nastavnici sagradili, nadograđivaćemo nove veštine i saznanja. Zajedno smo proveli prekrasne trenutke. Nisu izostali ni nestašluci, kao ni nevolje. Zalagali smo se jedni za druge i pomagali međusobno. Ponekad bi pala koja suza, ali tu su bili drugari koji su uvek znali kako da uteše povređenog druga. Svađali smo se puno, ali na kraju bismo se izmirili. Kroz školovanje vezivale su nas tanane niti prijateljstva kao i ljubavi.

Prošli su dani, pobeđe, porazi, svađe, sukobi, plač, smeh. Naša razrednica Milena uvek je bila puna razumevanja i poštovanja prema nama. Nije nas samo naučila nemački jezik, već nas je uputila na pravi put i naučila moralnim životnim načelima. *Razredna, hvala vam.* A mom razredu se zahvaljujem na svim avanturama, druženju i zabavi.

Želim svima svu sreću u daljem školovanju i životu. Nikada vas neću zaboraviti. Zauvek ćete mi ostati u srcu i sećanju. Voli vas Martina.

Martina Zubelić, učenica 8. b odeljenja

OŠ "Matija Gubec" 2016/2017.

8. A

Lucija Buza, Kristina Crnković,
Matija Mamužić, Milena Mamu-
žić, Danijela Šefer

Razrednice:
Josipa Kojić, Marina Balažev

8. B

Abraham Ines, Barta Katarina,
Bedeck Marijo, Berberović Luka,
Bercan Andrija, Vukan Nikolina,
Vukelić Antal, Vuković Mario,
Gilović Teodora, Zubelić Mar-
tina, Kumer Darko, Mamužić
Ivan, Rudić Vranić Perica, Sabo
Cibolja Robert, Stantić Branimir,
Todosijejić Miloš, Ugri Kristina,
Čota David, Šefer Kristijan

Odeljenjski starešina:
Milena Urukalo

8. C

Anišić Filip, Beneš Marko, Vu-
ković Marija, Evetović Nikola,
Jakočević Marina, Kolar Milena,
Mačković Ivan, Mačković Daja-
na, Moravčić Dražen, Nimčević
Jovana, Pokornik Dragan, Po-
kornić Nemanja, Rakić Teodora,
Sabo Ana, Saulić Marko, Sken-
derović Slaven, Stantić Mario

Odeljenjski starešina:
Sonja Zvekić

Moja škola

U mojoj školi puno nas ima,
po narodnosti, naravno, i sve štima.

Svatko od nas nešto želi
i tome se jako veseli.

Svatko ima drugačiji san
koji se može ostvariti svaki dan:
neki bi u Disneyland htjeli
ili čokoladu stalno jeli.

Neki bi da im rođendan brzo dođe,
da škola što brže prođe.
Neki bi da su višeg stasa,
ili pak boljeg glasa.

Ovi žele mobitele nove,
ili da ih simpatija nazove.
Jedni bi igrali lovice,
a drugi videoigrice.

Iako smo svi različiti,
možemo se skupa veseliti.
Podrijetlo, religija, izgled... ništa od toga bitno nije,
u mojoj je školi prijateljstvo najvažnije!

Ja sanjam jedan veliki san
da cijeli svijet stane na moj dlan.
Da se svi međusobno vole i poštuju
i ljubav svijetom odašilju.

Vega Valentina Vukić, 5. razred
Osnovna škola „Škurinje“, Rijeka, Hrvatska

Likovni rad – pohvala
Sonja Devčić, 8. razred
I. osnovna škola „Petrinja“, Petrinja, Hrvatska

Veliki snovi malih prijatelja

Snovi su nadanja, želje, maštanja. To je mali svet u koji ćemo povesti samo najbliže i najdraže za koje mislimo da će biti vredni ovog čudnog tajnog mesta. Čutaće, i nikome neće odati da je cveće na tom mestu miris dečije sreće i ukus budućnosti. Čutaće, jer će se razumeti bez govora, bez razlika za koje nikad ne bi ni saznali u svojim dečjim igrama dok im odrasli ne otkriju...

Često maštamo, tražimo sebe... Stvaramo slike muzike, klasične nama najdraže... Igramo ka budućnosti sa pečatima prošlosti. Čekamo čudo – da ceo svet igra, da se ljudi vole, da šetaju gradom uz graju radoznale dece. Tamo smo jednaki, gledamo se sa ponosom u oči i iskreno razgovaramo, ne lažemo, ne tajimo, a kad se vratimo čeka nas stvarnost bez čarobnog štapića onakva kakva jeste, ali mi svu radost donesemo i učinimo javu snom.

Volimo to mesto ljubav, jer se samo tako može živeti.

Mina Mičić, 6. razred
OŠ „Ivan Goran Kovačić“, Subotica, Srbija

Likovni rad – pohvala
Marija Imgrund, 5. razred
OŠ „Matija Gubec“, Tavankut, Vojvodina, Srbija

Veliki snovi malenih prijatelja

Dva mala dječaka snivali su sne
Za koje nisu znali hoće li se ostvariti ili ne!

Jedan je snivao
o prijatelju kojeg nije imao,
o igri koju nije iskusio,
o radosti koju nije doživio.

Taj bogati dječak sve je u životu imao,
Osim pravog prijatelja s kojim bi se igrao.

Drugi je snivao
O obitelji koju nije imao,
O ljubavi koju nije primio,
O sreći koju nije dobio.

Taj siromašni dječak nije imao gdje spavati,
Ali svoje je snove uvijek mogao sanjati.

Jedan za drugog dječaci nisu znali,
Sve dok se u parku nisu upoznali.

U parku su se igrali, smijali i zabavljali,
Dok su svoje tužne priče jedan drugom pričali.

Njihovi su snovi tad doživjeli stvarnost,
Njihova su srca osjetila radost!
Svačiji se san ostvariti može,
Ako se u njega ljubav i sreća ulože!

Adrijana Kikić, 8. razred
OŠ Ivana fra Frane Jukića, Usora, Bosna i Hercegovina

Likovni rad – 2. nagrada
Regina Matić, 6. razred
OŠ Mate Lovraka, Zagreb, Hrvatska

Veliki snovi malih prijatelja

Imao je san
mali prijatelj moj
da će doći dan
kada će se predrasudama reći: „Stoj!”

Tada će se prijateljstva sklapati jednom rječju,
dovoljno će biti jedno djelo malo,
do toga da ostvari taj san
jako mu je stalo.

Da biste mu pomogli, radite
ono u čemu je svatko spretn
pobrinite se da je i vaš prijatelj
veseo i sretan.

Nećete dobiti materijalnu nagradu,
nećete dobiti ničega, ni grama,
ali napravite to jer taj mali prijatelj
čući negdje i u vama.

Kristijan Barić, 8. razred
OŠ „Stjepan Radić”, Božjakovina, Hrvatska

Likovni rad – 3. nagrada
Bojana Knežević, 3. razred
Osnovna škola „Matija Gubec”,
Tavankut, Vojvodina, Srbija

„Izazivam vas da budete sanjari, izazivam vas da budete oni koji nešto rade da učine ovaj svijet boljim mjestom.“

Brian Schweitzer

„Na početku, snovi se čine nemogućim, zatim nevjerojatnim, a zatim neizbježnim.“

Christopher Reeve

„Svaki veliki san počinje sa sanjarom. Uvijek zapamtite, imate u sebi snagu, strpljenje i strast da posegnete za zvijezdama i promijenite svijet.“

Harriet Tubman

„Usrećivati ljude san je sretnih ljudi“.

Phil Bosmans

Vi vidite stvari kakve jesu i pitate: 'ZAŠTO?' Ja sanjam o stvarima kojih nije bilo i pitam: 'ZAŠTO NE?'"

George Bernard Shaw

Dreams

A dream is a succession of images, ideas, emotions, sensations and mostly of our imagination. Dreams can sometimes be complicated, and not fully understood because our feelings often merge with our imagination.

We can dream about a lot of different things, but it all depends on your mind. For example, kids have wild and fun dreams. They dream about flying, riding a unicorn, eating clouds, elves, dragons and fairies. However, as we grow up, all the fun and the wild imagination in our dreams slowly fade away. The most common thing that happens nowadays is that businessmen and people who are under a lot of stress have nightmares. Nightmares are the opposite of dreams. They are a combination of the bad and scary things in your life.

To conclude, the point of my story is that you need to forget about the stress no matter who you are. Just forget it and turn on your imagination. Then you'll have dreams like you had when you were a kid.

Vanja Tintor, 7.c

Proslava prve pričesti u župnoj crkvi Srce Isusovo u Donjem Tavankutu

Prva Pričest župa "Srce Isusovo" Tavankut 30.4.2017.

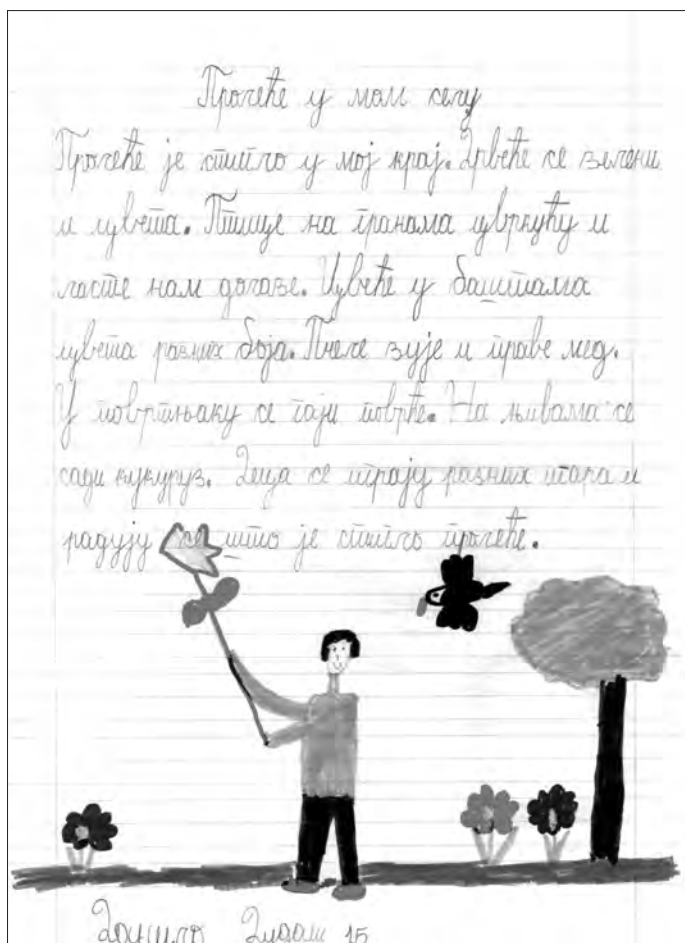
U nedjelju 30. svibnja u župnoj crkvi u Donjem Tavankutu svečano je proslavljena prva sveta pričest kojoj je pristupilo 23 djece trećih razreda naše škole. Na početku misnog slavlja svečano obučene prvopričesnike iz župne kuće do crkvenih vrata dovela je ravnateljica škole Stanislava Stantić Prčić. Djecu je na vratima crkve dočekaio mjesni župnik i naš vjeroučitelj Franjo Ivanković. Prvopričesnici su bili maksimalno aktivni na misnom slavlju čitajući čitanja, molitve vjernike, recitirajući nekoliko recitacija i prinoseći darove. Nakon svete mise prvopričesnici su se fotografirali sa svojim učiteljicama, nastavnicima, ravnateljicom i župnikom. Poslije je u župnoj kući upriličena zakuska i prigodno druženje.

Proslava podjele sv. krizme naših osmaša

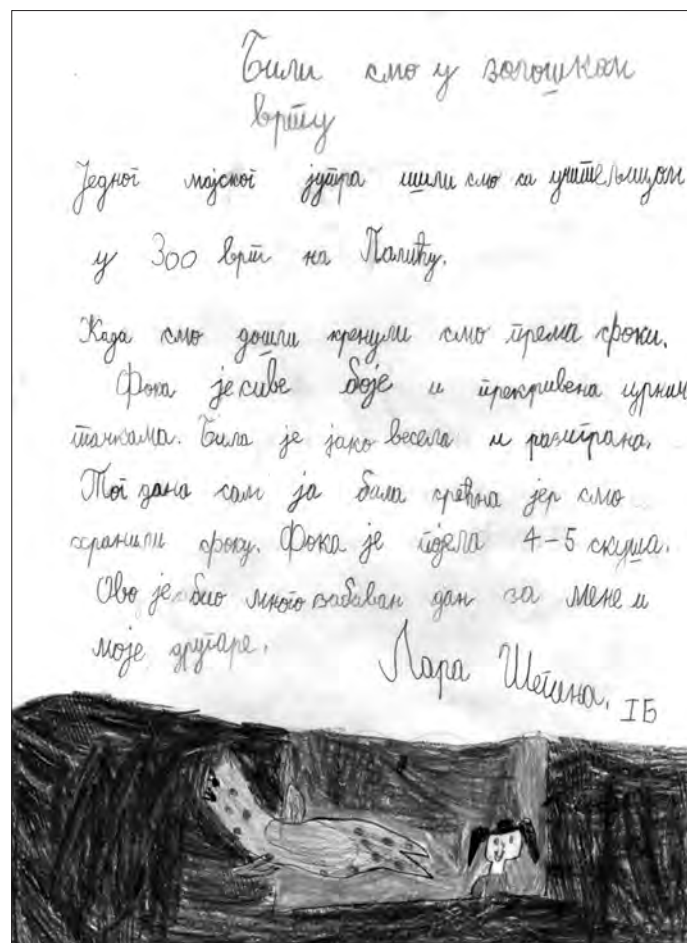
U nedjelju 14. svibnja u 17 sati u župnoj crkvi Srce Isusovo u Donjem Tavankutu biskup dr. Ivan Penzeš bio je u pastoralnom posjetu našoj župi i to je ujedno bio njegov oproštaj od vjernika ove župe. Tom prilikom u sklopu misnog slavlja našim je osmašima, koji pohađaju školski vjeronauk, podijelio sakrament svete potvrde. Ovom sakramentu pristupilo je 32 osmaša. Na misnom slavlju na kojem je bilo oko sedam stotina vjernika sudjelovali su i mnogi članovi našeg školskog kolektiva na čelu s ravnateljicom Stanislavom Stantić Prčić. Poslije zajedničkog fotografiranja u župi je priređena zajednička zakuska za biskupa, svećenike i članove kolektiva škole. Misno slavlje je uveličao skladnim sviranjem i vođenjem zbora nastavnik matematike i župni orguljaš Zoran Đereg.

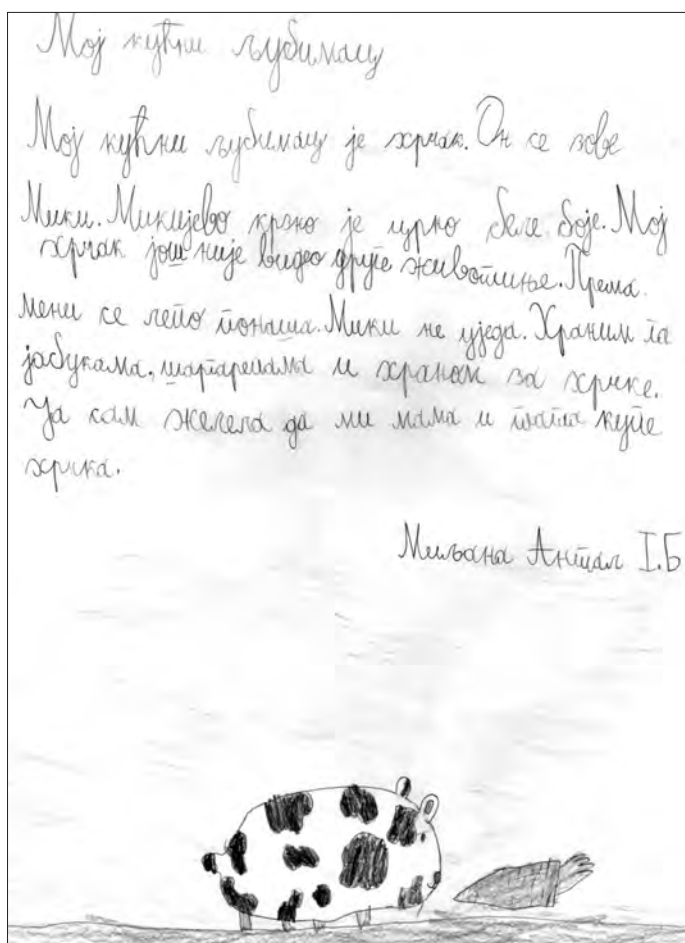
KRIZMA župa "Srce Isusovo" Tavankut 14.5.2017.

Danilo Dudaš, 1. b

Lara Šegin, 1. b

Miljana Antal, 1. b

Žana Suknović, 1. b

Мирис пролећа

Годишња доба пролазе и напokon је стигло и пролеће. То доба у мени пробуди једно весело и разиграно дете.

Пролеће са собом доноси пуно расположења која се примећују на људима. Нема више хладне и досадне зиме. Животиње се буде из зимских снова. У природи се осећају мириси цвећа који мени поприлично пријају. Трава више није сива већ је лепа, сочна и зелена. Птице, свако јутро спреме за нас један репертоар пролећних песмица. Чекао сам пролеће јер на физичком идемо напоље да играмо фудбал. Облаци весело плове по небеским сводовима и уживају у прелепим данима. Све је некако весело па чак и у мојим родитељима је пробуђен мирис пролећа. Инсекти вредно раде своје послове које им је мајка природа наредила.

Мајка природа је била вредна ове године а наредне године очекујем још боље мирисе пролећа, јер ме то чини веселим и срећним.

Лука Саулић, 7. 6

Ivan Nađ, 5. c

Miris proleća

Probudio me je cvrkut ptica. Prišavši prozoru, prolećni pejzaž mi je izmamio osmeh. Veselo sunce grlilo je livadu, leptiri su se zabavljali.

Ovi mali znaci su prvi vesnici da je stiglo proleće. Sve cveta, bujaju kajsije, breskve, šljive u svojoj zanosnoj lepoti. Pčele mame prekrasni cvetni mirisi, te uzimaju nektar. Šetajući ulicom vetar mi šapuće tanane zvuke, a lišće podrhtava i pozdravlja me. Prolećni mirisi usrećili su decu. Devojčice беру cveće, a dečaci su zaljubljeni. Nebo je vedro i plavo, veselo obasjavaju prvi zraci sunca. Cveće priča najlepšu prolećnu bajku, a šum vetra i drveće pravi najlepšu prolećnu muziku.

Volim proleće zbog opojnog mirisa i čarobnog zvuka.

Stefan Tubmas, 7. b

Valentina Ostrogonac, 5. a

Proliće u mom selu

Najvećma volim proliće. Priroda se budi, tice se vraćaje i vesele naše selo veselom pismom.

Kad dođe proliće sve oživi. Dica se sigraju u avliji. Životinje izlaze iz svoji skloništa, pivac veselo kukuriče i šepuri se po avliji. Tice se vraćaju sa juga. Prave nova gnjizda ispod strija. Sve odjedared oživi. Svud je graja i sve liči na buđenje prirode. Naše ulice su oživile. Dica veselo trče po putu i zovu jedni druge u sigru. Najvećma me raduje kad čujem moje drugare da se sigraju i da viču. Izađem napolje pa i ja vičem od radosti. Drugarima i meni rađaju se nove ideje u proliće. Pravimo restoran u prirodi, družimo se sa životinjama, a tice nas vesele lipom pismom.

Volili bi da prolićna čarolija što duže traje i da se nikad ne završi.

Mihaela Kadić, 4. b

Princeza Liza

Bila jedared princeza Liza, kojoj se mama zvala Giza.
Jedna sestra joj bila Kata,
a druga se zvala Zlata.
Stalno su igrale dere, a bačo im se zvao Pere.
Imali su velik dvorac čiji je bačo bio tvorac.
Oko salaša su bile njive,
a u avliji lipe šljive.
Imali su puno ovaca,
a zbog tog i puno novaca.
Princezom su u selu zvali Lizu,
a ne Gizu.
Liza je imala crne oči,
da svakom od te lipote srce iskoči.
Liza je stalno uživala,
a mama je furtom darivala.
Imali su velikog bika i kravu što je davala mlika.
Sve je ovo za bač Peru bila velika dika.

Marija Imgrund, 5. c

Mario Tumbas, 3. b

Mara i čudovište

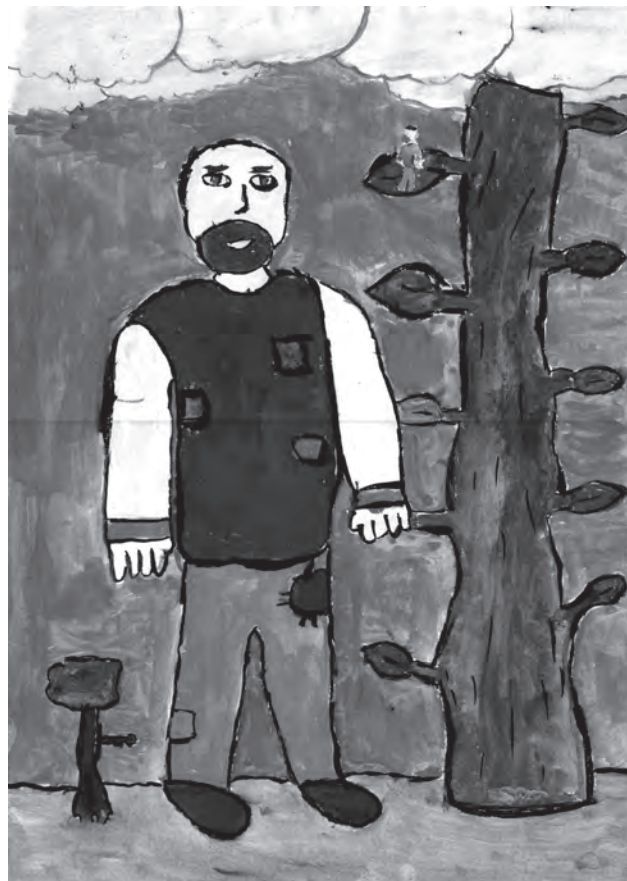
Bio jedared jedan car i imo ćer Maru. Čuvo je ko oči u glavi. Zdravo je vodio računa da joj ništa ne usfali u životu. Zdravo mu je bilo važno da Mara bude srićna.

Oko carovog dvorca narasla je lipa šuma. Car je dozvoljavo Mari šetanje po livadi, al nije dao da ide u šumu. U carstvu se divanilo da u šumi živi čudovište koje već godinama planira da ukrade Maru.

Jedared kad je Mara narasla u divojku, baš je tila ić u šumu jel je tamo, u drvenoj kući živio momak Ivo kojeg je zdravo volila. Kad je ušlu u šumu zecovi su veselo skakućali oko nje. Veverice su joj razdragano pritrćavale put. Tice su pivale najlipše pisme. Odjedared se pojavilo čudovište i zgrabilo Maru. Odnio je u jednu duboku jamu ispod drveta. Mara je zdravo plakala i zvala pomoć. Šumske životinje su se uzbunile. Ivo je ćuo da se štogod strašno trevlja u šumi. Jedan zec ga je odvo do Mare. Ivo je uzo kandžiju i našibo čudovište, tako zdravo da se onesvistilo. Ivo je zgrabio Maru za ruku i odvo je u dvorac kod cara.

Car je bio zdravo srićan što mu se vratila ćer Mara. Dao je da se Ivo i Mara vinćaju i tako su nji dvoje živili srićno do kraja života.

Andela Stantić, 3. b

Ivan Nađ, 5. c

Vojnik i princeza

Bile jednom davno dve bliznakinje. Živele su u jednom velikom dvorcu.

Bile su taj dan jako srećne jer im je bio rođendan. To je svakom detetu najbolji dan u životu. Ali druga bliznakinja nije volela svoj rođendan. Zato jer je uvek doobijala muške igračke. Dan je polako prolazio i konačno je došlo vreme za poklone. Prva je dobila vojnika, a druga princezu. Bila je tako srećna jer nije dobila neku mušku igračku a prva je isto bila srećna sa svojim poklonom. Princezu je nazvala Grizel. A vojnika? Pa njemu je to i bilo ime, tako su ga i nazvali. Došlo je vreme za spavanje i počela su se sva svetla gasiti. Kada je poslednje svetlo ugašeno sve igračke su oživele. Barbike, autići, poniji, sva vozila i jedna ne tako džinovska beba. Bili su malo glasni, posebno beba ali nisu probudili devojčice. Princeza Grizel je posebno uživala šetajući po policama na kojima su bile dečije đinđue. Smešila se sebi dok se tako nakićena ogledala. Toliko je bila zadovoljna da nije primetila da je nogom dotakla ivicu police. Jao! Bio bi to kraj za Grizel da se u tom trenutku vešti vojnik nije našao u blizini. Jašući jednog od dečijih ponija, on pojuri i dohvati princezu u poslednji čas. Tako hrabar, snažan, mlad i lep odmah je osvojio princezu. Dalje već znate šta je bilo. Venčanje su zakazali za iduću noć jer je skoro već bilo svanulo pa su igračke morale na odmor.

Bojana Knežević, 3. d

„Sebični div“
Bojana Knežević, 3. d

Bili smo u Novom Sadu

Dvodnevna ambijentalna nastava je organizovana za učenike sedmog i osmog razreda. 17. maja ove godine deca su obišla Novi Sad, Petrovaradin, Sremske Karlovce, a na kraju napornog i zanimljivog dana, noćili u hotelu Termal u Vrdniku. Upoznali su se sa znamenitostima ovih vojvođanskih mesta, istorijskim događajima kao i značajnim ličnostima koje su živjele i stvarale u ovim gradovima. Neki od njih su: Jovan Jovanović Zmaj, Miroslav Antić i Branko Radičević, čuveni dečji pesnici. Poseban utisak na sve je ostavila poseta i obilazak katakombi, koje se nalaze na 12 metara ispod zemlje i Petrovaradinske tvrđave.

Sledećeg dana naši učenici su uživali u kupanju u najvećem zatvorenom termalnom bazenu u Srbiji, koji se nalazi u okviru hotelskog kompleksa. Potom su obišli tri fruškogorska manastira: Malu Ravanicu, Krušedol i Novo Hopovo. Pored toga što su manastiri imali verski, kulturni i umetnički značaj, oni su bili utočište nekim umetnicima, pesnicima i naučnicima. U manastiru Krušedolu je povremeno boravio poznati pesnik Laza Kostić, dok je u manastiru Hopovu mir i mladalačku utehu pronašao Dositej Obradović, koji se tu zamonašio i stekao osnovno znanje.

Za sam kraj učenici su obišli Dino park u Novom Sadu i saznali nešto novo o dinosaursima i njihovom razvoju kroz istoriju. Prepuni lepih utisaka, vratili smo se za Tavankut.

Ekološki kviz „Lijepa Naša“ 2017.

Najmasovnije ekološko natjecanje učenika osnovnih i srednjih škola u Republici Hrvatskoj pod nazivom Ekološki kviz „Lijepa naša“ ove je godine održano po 25. puta, a grad domaćin natjecanja bio je grad Zagreb. Učenici OŠ „Matija Gubec“ iz Tavankuta i ovoga su puta sudjelovali na ovoj svehrvatskoj državnoj smotri skupa s učenicima iz Republike Hrvatske kao i Bosne i Hercegovine. Matija Mamužić, Ivan Skenderović, Nikola Vujić te Ivan Vuković bili su dio naše ekipe koja je prezentirala temu pod nazivom „Herpetofauna Tavankuta i okolice“. Iza ovog neobičnog i mnogima nerazumljivog imena krije se zapravo popis vrsta vodozemaca i gmazova koje su učenici naše škole uspjeli evidentirati na području Tavankuta tijekom brojnih obilazaka terena proteklih godina.

Osim samog natjecanja EKO-kviz je i ovoga puta bio sjajna prilika da se učenici upoznaju s novim, brojnim vršnjacima te upoznaju znamenitosti grada Zagreba tijekom našega trodnevnog boravka. Pula, Starigrad, Stubičke Toplice i sada Zagreb, dug je popis lijepih uspomena učenika naše škole koji su do sada sudjelovali na ovome natjecanju.

Svetksi dan knjige i autorskih prava obeležava se svake godine 23. aprila. UNESCO je 1995. na Generalnoj konferenciji u Parizu doneo odluku o obeležavanju ovog datuma kako bi se promovisalo čitanje, objavljivanje knjiga i zaštita autorskih prava.

Veza između ovog datuma i knjiga datira iz 1923. godine kada su španski knjižari odlučili da odaju počast Servantesu koji je umro na taj dan. U to vreme tradicija u Kataloniji je da se razmenjuju ruže i knjige. Knjige prodane na taj dan čine polovinu godišnje prodaje knjiga u ovoj španskoj pokrajini. Ujedno, 23. april se smatra datumom smrti Vilijama Šekspira.

Mnoge biblioteke, knjižare i ustanove kulture obeležile su i ove godine Svetksi dan knjige i autorskog prava.

Zmajevi nad gradom

U lipnju 2017. godine naši su učenici sudjelovali na natjecanju „Zmajevi nad gradom“ u Osijeku. Manifestacija je to koju organiziraju Zajednica tehničke kulture Grada Osijeka, Aeroklub i Zajednica tehničke kulture Osječko-baranjske županije.

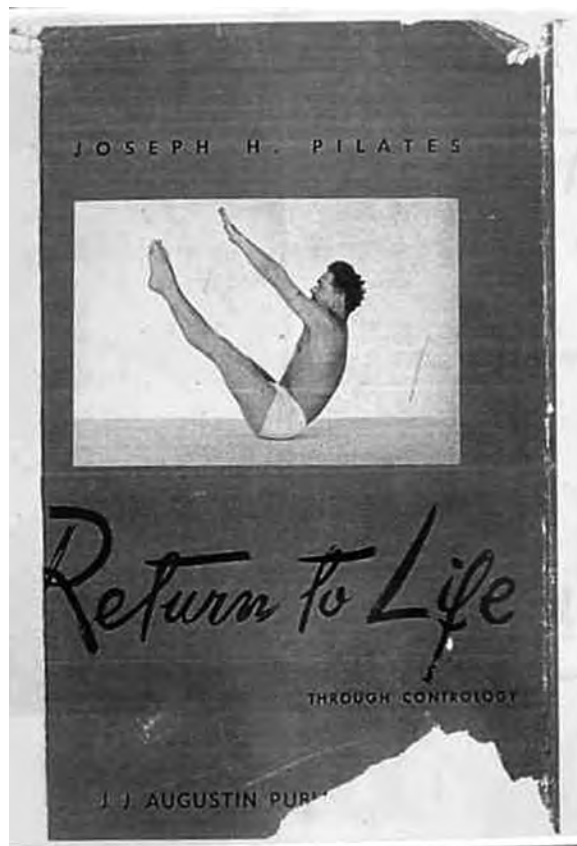
Natjecanje je održano u tri kategorije:

1. natjecanje u visini leta zmaja
2. natjecanje u kreativnosti izrade zmaja i
3. otvoreno natjecanje s klizačima.

Našu školu predstavljale su učenice: Rahela Šteković iz 6. a, Petra Benčik iz 6. a i Ana Vereb iz 7. a u pratnji nastavnika Miroslava Stipića i Branka Stantića.

Pilates – nemački izum, priča o Jozefu Pilatesu

Ova tehnika vežbanja nikada nije zaštićena iako je rezultat rada jednog jedinog čoveka, Nemca pruskog porekla (sa nekim dalekim grčkim pretkom, otuda i prezime) po imenu Jozef Pilates ili Joseph H. Pilates. Koliko vas je pilates dovodilo u vezu sa Nemcima i nemačkim govornim područjem? Jozef je rođen u gradu po imenu Mönchengladbach 1888. godine. Bio je bolešljivo dete, asmatičar i rahitičan. Međutim, tata mu je bio gimnastičar – *der Turner*, pa je i mali Jozef od malena bio naviknut na fiskulturu, vežbanje svih vrsta, Boxen, npr. U mladosti je otišao u Englesku, malo boksovao, malo radio u cirkusu, *Zirkusartist*, ali sem telesnog rada, posle susreta sa principima joge, bavio se i mentalnim vežbama i meditacijom. Prvi ozbiljni posao je bio kada je angažovan da podučava principe samoodbrane, *die Selbstverteidigung* u školi za londonske policajce. Tokom I svetskog rata radio je sa ranjenicima i bolesnicima (tada je vladala stravična i fatalna epidemija gripa). Oni sa kojima je radio vežbe, koje je sam osmislio, mnogo su se brže oporavljali od svih vrsta povreda i bolesti. Posle I svetskog rata, vratio se u Nemačku i nastavio sa radom. Ubrzo su ga otkrili nacisti, koji su slavili nadmoć arijevske, nemačke rase, pa im je svaka vrsta telesnog treninga bila važna. Međutim, nacistički pogled na svet nije bilo nešto što je Jozef mogao da prihvati, napustio je Nemačku zauvek. Emigrirao je u SAD i tamo nastavio sa radom. Stvorio je mnoge sprave i pomagala, koje se uz neka savremena poboljšanja, uglavnom kod materijala za izradu, i danas koriste u teretanama širom sveta. Njegova supruga, bolničarka po profesiji, postala je pobornik negovog metoda i koncepta a i sama je dala veliki doprinos, unoseći nežnost i gracioznost u Jozefovu metodu vežbanja. Brzo je uspeo i u Njujorku, međutim njegova želja da koncept pilatesa bude priznat kao zvanična rehabilitaciona terapija u američkom zdravstvu nije uspeła. Bio je posvećen svom konceptu i vežabama do poslednjeg dana. Preminuo je u 83. godini od emfizema pluća.

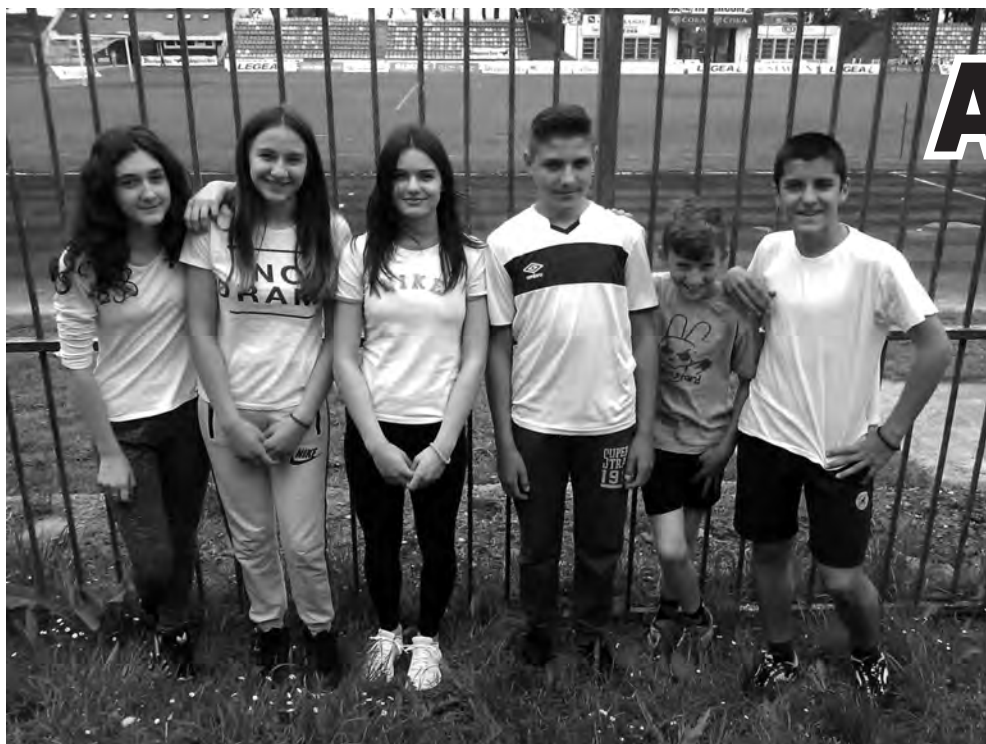
Ganzkörpertraining – trening celog tela
das Training – trening
der Trainer – trener
die Trainerin – trener ženskog roda
der Bauch – stomak
der Rücken – leđa
der Muskel – mišić
kräftigen – ojačati
Beckenboden – karlica
die Stärkung – jačanje
die Bewegungskoordination – koordinacija pokreta
die Körperwahrnehmung – telesna percepcija
die Atmung – disanje
der Kreislauf – krvotok
anregen – podsticati, stimulirati

Die Verletzungsgefahr soll beim Pilates gering sein.
 Opasnost od povreda kod pilatesa je mala.

Trotzdem wird die Anleitung des Trainings durch einen Lehrer empfohlen.

Ipak, uprkos tome za trenig se preporučuje vođenje od strane trenera.

Atletika

U svibnju je na stadionu Spartaka iz Subotice održano općinsko atletsko natjecanje uzrasta viših razreda. Naši su učenici ostvarili zapažene rezultate, a posebno vrijedi istaći sljedeće:

Lucija Buza: 1. mjesto u skoku u dalj
Ana Vereb: 8. mjesto u skoku u dalj.
Na Međuokružnom takmičenju u Novom Sadu Lucija Buza osvojila je 4. mjesto u disciplini skok u dalj skočivši 4,68 m.

Nogomet

Naša škola je bila domaćin grupe D u Općinskom takmičenju u malom fudbalu. Takmičile su se četiri osnovne škole: OŠ „Pionir“ iz Starog Žednika, OŠ „Vuk Karadžić“ iz Bajmoka, OŠ „Vladimir Nazor“ iz Đurđina i OŠ „Matija Gubec“ iz Tavankuta. Osvojivši prvo mjesto u grupi, naši su se nogometaši plasirali u finale koje se igralo u OŠ „Sonja Marinković“ u Subotici. Za reprezentaciju naše škole nastupili su: Strahinja Miletić (7. b), Stefan Tumbas (7. b), Danilo Milojević (7. b), Obren Bjelica (7. b), Davica Čota (8. b), Antal Vukelić (7. b) i Luka Saulić (7. b).

Na finalnom turniru u OŠ „Sonja Marinković“ u Subotici naši su predstavnici osvojili treće mjesto pobjeđivši ekipu OŠ „Hunjadi Janoš“ iz Čantavira boljim izvođenjem penala.

NATJECANJA

tehničko i informatičko obrazovanje – okružno natjecanje:

1. mjesto: Teodora Horvat (7. c)
2. mjesto: Ivan Nađ (7. c)
3. Nikola Moravčić (7. a)

Na republičko takmičenje plasirali su se Teodora Horvat i Nikola Moravčić gdje su imali zapažen nastup.

takmičenje "Šta znaš o saobraćaju"

Na opštinskom takmičenju Školu su predstavljali učenici: Tomislav Nimčević (5. c), Martina Balažević (7. c), Miomir Skenderović (7. c), Elena Sekulić (5. b), Sara Vereb (6. c) i Valentina Šefer (5. b).

Srpski kao nematernji jezik – republičko natjecanje:

3. mesto: Matija Mamužić (8. a)

Hrvatski jezik – republičko natjecanje:

2. mjesto: Kristina Crnković (8. a)

Matematika – gradsko takmičenje:

3. mjesto: Ana Davčik, 3. b
3. mjesto: Ivan Skenderović, 7. a

Slavica Ivković Ivandekić

(ROĐENA 24. X. 1967., UMRLA 28. II. 2017.)

Ove nas je godine zauvijek napustila i naša dugogodišnja prijateljica i kolegica, Slavica Ivković Ivandekić. Slavicu ćemo, prije svega, pamtiti po njezinoj ljudskosti i toplini koju je širila među svojim kolegama, ali i prenosila brojnim generacijama naših učenika u čijim je srcima ostavila neizbrisiv trag.

U našoj školi Slavica je započela raditi 1990. godine. U njezinu se radu posebno ističe vrijedan doprinos odvijanju nastave na hrvatskom jeziku jer je bila među prvim učiteljima koji su predavali u hrvatskim razredima, a svojim radom i nemjerljivim trudom doprinijela je da ta nastava zaživi. Kako je to slučaj s izvrsnim učiteljima, njezin se posao nije završavao po izlasku iz učionice, nego je kroz niz izvannastavnih aktivnosti omogućila svojim učenicima da im škola postane mjesto na koje dolaze rado i sa zadovoljstvom. Osobito se istakla u pripremi djece za recitatorska natjecanja.

Savjesnost i profesionalnost također su karakteristike po kojima ćemo uvijek pamtiti našu kolegicu. Tijekom svojega rada stalno se usavršavala na seminarima kako u Vojvodini i Srbiji, tako i u Hrvatskoj gdje je sudjelovala u više navrata na seminaru za učitelje pripadnike hrvatske nacionalne manjine u inozemostve i iseljeništvu (Pula, Mošćenička Draga, Opatija).

Bolest s kojom se hrabro nosila nije bila laka ni za nju ni za njezinu obitelj. Koliko god teške bile prilike s kojima nas život suoči, nikada nije lako niti pravo vrijeme za napustiti ga. Iako nema utjehe za one bliske i drage koji ostaju, nadamo se da će njezine kćeri i bližnji utjehu nalaziti u sjećanju na svijetle trenutke i godine prije bolesti.

Kažu da čovjek živi onoliko koliko živi sjećanje na njega, a Slavica Ivković Ivandekić u našim je srcima i sjećanjima ostavila neizbrisiv trag i zavijek će ostati s nama u našim mislima.

Mala škola izrade ukrasa od slame

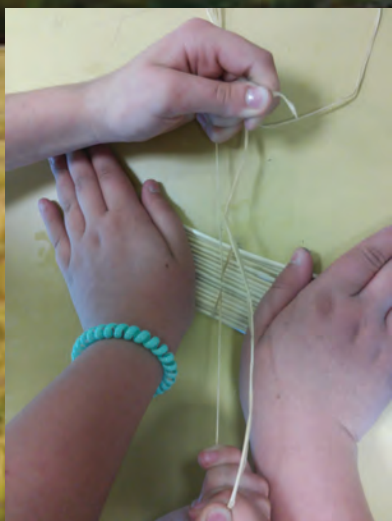
Naš je kraj nadaleko poznat po izradi ukrasa od slame, a neke ukrase možemo i sami izraditi. U ovom ćemo vam broju tako predstaviti kako jednostavno možete izraditi vrlo efekatan ukras iskricu/zvijezdicu/pahuljicu. Za izradu ovog ukrasa bit će vam potrebno 18 slamki, jedan končić i jedne škare.

1. Slamu je potrebno očistiti i potopiti u vodu na duži vremenski period da smekša.

2. Izaberite 18 slamki koje su približno iste dužine i boje i poredajte ih jednu pokraj druge.

3. Uzmite konac ili neku drugu nit (rafiju), te je postavite po sredini postavljenih slamki.

4. Za ovaj korak potrebne su dvije osobe, dok jedna osoba polako steže nit, druga osoba dlanovima pridržava slamke da se pri zatezanju ne pomaknu. Dok zatežemo konac, slamke će se same formirati u oblik zvijezde.

5. Zvijezdu je potrebno orezati, tako što će se vrh slamke odsijeći kao što cvječar reže ružu, znači ukoso.

6. Zvijezdu je potrebno poslije orezivanja uvezati tankom rafijom ili koncem.

CIP – Каталогизacija u publikaciji
Библиотека Матице српске, Нови Сад
373.3/.4(497.113)

Gupčevi školarci : časopis učenika, učitelja i
nastavnika Osnovne škole „Matija Gubec“ Tavankut /
glavni urednik: Sanjin Ivašić– God. 5, br. 10 (jun 2017) –
Donji Tavankut : OŠ „Matija Gubec“, 2017 – (Subotica:
Čikoš štampa). – Ilustr., : 30cm

Dva puta godišnje
ISSN 2334-7279
COBISS.SR – ID 276775175

Katarina Vujić 5. a

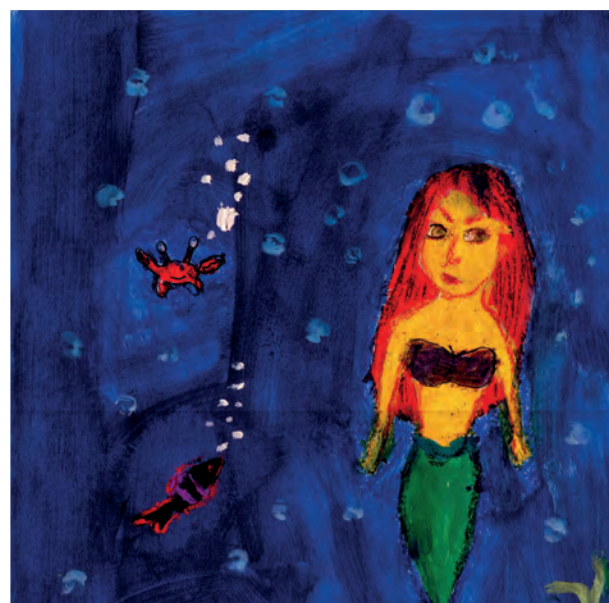
David Katrinka 6. b

Marija Imgrund 5. c

Aleksandra Antal 5. b

Milica Gedović, 6. b

Luka Horvat 5. c

